

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 133/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2002 prerokoval sťažnosť A. H., bytom B., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 487/95, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 15. februára 2002 doručené podanie A. H., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), doplnené podaním z 5. apríla 2002 označeným ako „Sťažnosť“, ktorým namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 487/95, ktoré spočívalo v nečinnosti okresného súdu, a zároveň požiadala o primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výšku navrhla určiť podľa priložených dokladov.

Vzhľadom na to, že podanie sťažovateľky nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd vyzval sťažovateľku listom z 12. marca 2002 na doplnenie jej podania v súlade s poučením obsiahnutým vo výzve, ktorá jej bola doručená 18. marca 2002. Sťažovateľka listom z 5. apríla 2002 reagovala na výzvu ústavného súdu, pričom ani toto doplnenie podania nespĺňalo predpísané náležitosti, a zároveň požiadala ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 133/02-13 z 21. augusta 2002 žiadosti sťažovateľky nevyhovel.

Podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.